Anul V — Sibiiu, Sâmbătă 18/30 Iunie 1888 — Nr. 137

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare di de lucru

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — **Administrația:** Str. Cisnădiei 3.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refusă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un numĕr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiiu, 17 Iunie st. v.

Pe cei dela „Pester Lloyd“ nu odată 'i-a apucat gura pe dinainte, și ofensa la adresa Archiducelui Albrecht ne este încă proaspĕtă în memorie.

Împĕratul Wilhelm al II-lea încă nici nu s'a urcat bine pe tronul Germaniei și „liberalii“ dela „Pester Lloyd“ au și vĕdut într'însul un reacționar, un antisemit, un dușman al progresului și mai scie Dumneḑeu ce.

Și dacă nenorocirea a voit, ca sentimentele poporului maghiar pentru străinătate sĕ fie exprimate în presa jidană, e lucru firesc, că celor-ce se scriu într'un jurnal ca „Pester Lloyd“ se și dă acolo cuvenita importanță.

E o nenorocire, ce e drept, și pentru Germani, că nu sciu limba concetățenilor nostri maghiari, căci dacă ar scì-o, n'ar trebuì poate sĕ reflecteze la ceea-ce le presentă ḑiarele de calibrul lui „Pester Lloyd“, ci ar cunoasce lucrurile chiar dela isvor, din organe ca „Nemzet“, „Pesti Napló“ etc., — dar' în sfîrșit ce o sĕ le faci, *ad imposibilia nemo obligatur*, și, ḑeu, pentru Germanul de Nord ar fi o imposibilitate de a pătrunde în toate tainele limbii ḑiarelor „Nemzet“ ori „Pesti Napló“.

Mai este apoi la mijloc și împregiurarea că „banul stăpânesce lumea“, ear' după-ce banii se află aproape toți în mânile Jidanilor, ar urma, că Jidanii sûnt domni în țeara aceasta. Astfel nimeni nu poate fi mai competent decât ei a da expresiune sentimentelor locuitorilor acestei țeri.

Se pare-că așa și este și așa a înțeles-o și „Norddeutsche Allg. Ztg.“, organul principelui de Bismarck, când a ḑis, că în Germania oamenii sûnt obicĭnuiți a privì în „Pester Lloyd“ vocea opiniunii publice din Ungaria.

De multe-ori guvernamentalul „P. Ll.“ va fi fost făcênd înafară bune servicii „națiunii“, dar' de astădată ear' 'l-a luat, precum ḑiserăm, gura pe dinainte. Și rĕu, foarte rĕu trebue sĕ fie supĕrați Maghiarii pe acesti representanți ai presei ungaresci pentru discreditarea „natiunii“ înaintea cancelarului de fer, cu care acum și mai ales acum ar voì sĕ trăească în bună prietenie.

Nici odată la noi nu a eșit ca acum la iveală contrastul dintre aspirațiunile poporului maghiar veritabil și ale celui cu timbre de cinciḑeci de crețari.

Organe, cum sûnt „Nemzet“, și „Pesti Napló“, „Egyetértés“ și „Budapesti Hirlap“ au trebuit sĕ vină și sĕ desavueze pe guvernamentalul jidanomaghiar.

„Pesti Napló“ spre exemplu se grăbesce a spune principelui de Bismarck, că cele-ce le ḑice „Pester Lloyd“ nu trebue luate de bani buni, pentrucă el nu exprimă opinia publică din Ungaria, el este organul bursei din Budapesta și cele-ce se scriu într'însul atîrnă dela dispositia redactorilor și a cetitorilor sei.

„Nemzet“, chiar „Nemzet“, soțul de principii al ḑiarului cu pricina, face următoarea scusă prea umilită: „Alianța cu Germania zace pe base mult mai firme, decât sĕ o poată schimba un rĕsboiu de ḑiare. Îndrumăm la expunerile de astăḑi ale ḑiarelor maghiare, care sûnt pline de simpatíi pentru Germania. Ar fi de dorit, ca în Berlin sĕ se țină cont de aceste“.

Nu mai încape acum îndoeală, că „națiunea“ se află între Scylla și Charibdis. Pe de o parte certată cu purtătorii presei și cu cei cu comorile nesecate, ear' pe de altă parte cu principele de Bismarck.

Al cui va fi folosul și cine rĕmâne cu dreptatea?

În momentul, când scriem rêndurile aceste, primim numĕrul cel mai proaspĕt al ḑiarului „Pester Lloyd“ și vedem, că prelûngă un formal *pater peccavi* față cu organul puternicului cancelar german, guvernamentalul nostru mai dă de gol și pe colegii lui maghiari, care se pretind de singurii și adevĕrații representanți ai opiniei publice din Ungaria.

„Afabilitatea colegială a unor foi, scrie „Pester Lloyd“ în primul seu de astăḑi, care în cea mai mare parte vreau sĕ treacă „de opinie publică“ mai bună și cărora le-am putè strica gluma cum se cade, reproducênd articolii lor apăruți deodată cu articolul nostru, dacă n'am scì-o deja, că pentru lumea întreagă lauda și critica lor e indiferentă, — nu ne dispune spre animositate și nu ne poate împedeca a constata, că mesagiul de tron, pe care împĕratul Wilhelm al II-lea 'l-a rostit în dieta prusiană, ca rege al Prusiei, satisface tututor așteptărilor...“

Care va sĕ ḑică „națiunea“ a rĕmas și cu rușinea și cu paguba.

Germania.

II.

Idea germanismului s'a cultivat de foarte mult timp în Germania și se cultivă cu un zel rar și astăḑi în eminentele lor școale germane. Și tinĕrul împĕrat Wilhelm II. este elev al acestor școale, prin urmare e și pătruns până în suflet de ideile germanismului. Adăugând la aceasta încă, că e soldat din tălpi până în crescet, trebue sĕ ḑicem, că în împĕratul german vedem unită sciința cu arta militară. Ear' dela un cap încoronat, ca om de sciință și militar în toată puterea cuvêntului, este îndreptățită poporațiunea — ori-care ar fi ea — a aștepta multe și deosebite reforme, pe care le cer exigențele timpului în conformitate cu interesele statului.

Și cu toate-că și Germania, ca ori-și-care stat, ar avè lipsă de multe reforme interne mai liberale, totuși în acest punct credem, că actualul împĕrat german nu va intreprinde nimic singur de capul lui, fără de a se pune în directă și intimă înțelegere cu cei mai de aproape consilieri ai sei și care sûnt totodată primii factori în ocârmuirea statului german. Încât însĕ va fi adevĕrată versiunea „testamentului politic“, lăsat împĕratului Wilhelm II. de către tatăl seu Frideric III., întru atâta credem, că politica internă a imperiului german va fi preste tot aceea politică, pe care a observat-o casa Hohenzollernilor în decursul timpurilor până în ḑiua de astăḑi: conservativă.

În ce privesce politica externă — cu toate-că nu avem legături cu marii diplomați europeni și nici cunoscințe despre secretele diplomatice — sûntem de părere, că Germania are sĕ ese din reserva, în care a fost ținută până acum. Această reservă, în care a stat Germania până acum, era impusă de deosebite împregiurări interne. Bĕtrânul împĕrat Wilhelm I., îngreunat de ani și încununat cu glorie, nu putea risca nici un pas, ... prin care ar fi putut umbrì gloria trecutului seu. Era dar' necesitat, ca acum la bĕtrânețe sĕ privească în deplină tignă și bucurie marile sale acte naționale, precum: unitatea germană și cele două rĕsboaie glorioase ce le-a câștigat contra celor două puternice monarchíi, a Austro-Ungariei și a Franciei. De alte glorii nu mai avea trebuință.

Față cu Rusia trebuia sĕ se poarte pe cât se poate de cu curtenire și cu recunoscință, deoare-ce Rusia și numai Rusia a fost aceea, care a contribuit prin tăcerea ei la înălțarea germanismului, umilirea Franciei și neîncrederea Austro-Ungariei în propriile sale puteri.

Cumcă împĕratul Wilhelm I-iu a fost recunoscĕtor Rusiei nu mai încape nici o îndoială.

Nu putea Germania a eșì din reserva ei nici după moartea împĕratului Wilhelm, deoare-ce era pregătită în tot momentul a așeḑa la odihna vecĭnică pe de curênd decedatul împĕrat Frideric al III-lea. Trebue sĕ credem, că ideile liberale, de care era condus acest împĕrat, — după-cum am putut observa din deosebitele sale acte generale de guvernare, — purcedeau din o inimă nobilă și împĕrătească. Mintea însĕ ne conduce și la presupunerea — fără a vătĕma umbra decedatului împĕrat și fără a ataca nobilul sentiment german — că aceste acte erau ca tot atâtea perle scumpe, care trebuiau necondițional sĕ servească istoriei ca mărturie despre nobilele sale idei în timpul scurtei sale vieți de guvernare — căci poate nu tot astfel purcedea, dacă Parcele nu 'i-ar fi stors atât de curênd firul vieții. Dela conservatismul casei Hohenzollern-ilor foarte cu greu ne putem abate, cu toate-că din suflet și inimă aplaudăm liberalitatea împĕratului Frideric al III-lea. După-ce însĕ atât viața, cât și timpul dominării acestui împĕrat aparține istoriei, lăsăm ca istoria sĕ se pronunțe așa după-cum se cuvine, ca sĕ nu ni se impute o severitate nedreaptă, sau o mărire pe nedreptul ḑisă.

Sĕ ne oprim la actualul împĕrat german Wilhelm al II-lea, ocupându-ne cu politica ce cugetăm că va fi posibil a o urma în conformitate cu resoanele de stat germane.

Am amintit, că politica internă a imperiului germam nu poate sĕ fie alta decât conservativă.

Sĕ vedem acum, care poate fi politica externă a imperiului german sub împĕratul Wilhelm al II-lea?

În politica înaltă, — afară de aceia, cărora le este încredințată soartea unui stat — cu greu poate sĕ străbată un altul. Chiar pentru aceea este și foarte scump un secret diplomatic. Ear' acel secret diplomatic, pus la discuția ḑiarelor, trebue sĕ scim, că cu ani înainte este deja scos din cadrul însemnătății ce 'l-a fost avut odată.

Cu toate aceste, discuțiunile politice urmează a fi din când în când divulgate chiar cu intențiunea, de a pregătì spiritele pentru anumite evenimente, care necondițional au sĕ urmeze. De aici se nasc apoi deosebite combinări ḑiaristice, și în fine de aici lupta de ḑiare.

Combinările noastre politice — ca Români — față de împĕratul Wilhelm II. trebue se fie mai mult îngrijitoare și de temut, decât liniștitoare și pacĭnice.

Wilhelm II., prelûngă programul casei de Hohenzollern, trebue sĕ nu uităm, că are în apropierea sa și pe principele de Bismarck, care a ambiționat foarte mult progenitura Hohenzollern-ilor *)

Dacă Germania tinde la unitatea germană, atunci în prima linie trebue că are ochii ațintiți spre monarchia noastră. Avem sĕ scim, că este un secret public: Germania din Baltica până în Marea-neagră.

Acesta este un mare ideal german, la a cărui ajungere poporul german lucră cu toată forța, deși în un mod nesimțit.

Ce însemnează principii și regii de viță germană puși în fruntea anumitor state din Sud-Ostul Europei?

Ce însemnează dualismul austro-ungar?

Cine și spre ce scop a desemnat pe cei dintâi ca conducĕtori în Sud-Ostul Europei și cine a creat dualismul?

Politica de cucerire germană. Acesta este rĕspunsul scurt, dar' lămurit!

Și oare apoi spre ce scop?

Trebue din nou sĕ accentuăm, că și la acest punct facem numai combinațiuni, fără de a avè inspirațiuni sau legături cu lumea politică din lăuntru sau din afară.

Vița germană pusă pe tronurile diferitelor popoare din Sud-Ostul Europei are menirea, a deda lumea cu aspirațiunile germane. Și ne pare, că singur Napoleon III. a înțeles mai bine — dar târḑiu — tactica diplomaților germani. Ear' astăḑi vedem, că în această privință ar voì sĕ ḑică și Rusia ceva. Este în Peninsula-Balcanică un punct, asupra căruia Germania și Rusia nu se pot înțelege.

Aceasta neînțelegere însĕ are sĕ se delăture poate în cel mai apropiat viitor.

Împĕrăția noastră — sĕ ne-o însemnăm bine — spre dauna popoarelorei,

*) Aceasta n'are sĕ ne strice. Red. „Trib.“

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Oaspele mort.

După H. *Zschokke.*

(Urmare.)

Surprinderea.

Era într'o Duminecă și Veronica însoțită de mamă-sa întorsese dela biserică, unde fuseseră sĕ asculte sfânta slujbă. Ambele se postaseră la fereastră și priviau la ploaia cea rece, care isbită de vênt stropia geamurile ferestrii.

„Ah sĕrmanul Vlăduleanu!“ — ḑise Veronica. „Numai de n'ar fi pe drum prin aceasta tempestate“.

„Ei, dar' cum? Un ostaș trebue sĕ suporte și mai mult!“ — rĕspunse doamna Bontescu. „Și dacă doresci a devenì soția unui ostaș, trebue sĕ te obicĭnuesci cu aceea, că soțul tĕu mai mult datorează regelui decât ție, mai mult onoarei decât dragostei, castrelor mai mult decât patului moale și pe când ceilalți bărbați numai aud de moarte, un soldat însĕ o vede pururea. De aceea, eu n'aș dorì a fi soția unui ostaș“.

„Dar privesce mamă, privesce ce luptă e în atmosferă, cum e cerul de înorat! Eată și grindină printre stropii de ploaie“.

Doamna Bontescu surîse și îndată îi venì un gând ciudat în minte și nu scia oare sĕ-'l împărtășească și ei. În fine ḑise: „Veronico scii tu ceva? Aḑi e primul Mărțișor, încep ḑilele Sân-Toaderilor, ar fi sĕ urmeze și oaspele mort, apoi nu-'ți aduci aminte, că acesta își însciințează venirea sa totdeauna cu vreme rea“.

„Mĕ prind mamă, că tempestatea aceasta insuflă mare frică Sălcilenilor nostri. Cred că se vor fi pus sub zăvor încă acum ḑiua la ameaḑi, ca sĕ dee față cu omul înalt și palid“.

În acest moment întrà domnul Bontescu în odaie, grăbit și cu un surîs silit pe buze.

„Auḑi nebunii, nevastă!“ — strigà dl Bontescu. „Mergi în bucătărie și fă ordine, căci altfel servitoarele îți fac o amestecătură babilonică acolo; îți amestecă friptura cu zama și alte nebunii“.

„Ce s'a întêmplat?“ — întrebà d-na Bontescu mirată.

„Oare nu sciți voi, că în întreg orașul nu se vorbesce alta, decât că a sosit oaspele mort aici. Doi lucrători de ai mei veniră abia rĕsuflând și tot plouați în odaia mea de lucru și îmi spuseră aceasta noutate. Nu voesc sĕ aud atari nebunii, ci du-te în bucătărie, căci servitoarele fac o gălăgie ne mai pomenită. Ivindu-mĕ eu cu capul prin ușa deschisă, ca sĕ vĕd ce este, începură a striga de gândiai că dau Turcii, mĕ țineau de — oaspele mort. — „Sûnteți nebune! — strigai eu. „Ah domnule, nu neg, am fost foarte spăriată!“ — îmi rĕspunse Ana. „Îmi tremura genunchii și deși nu mĕ rușinez de relațiunea mea cu Ion Coșeriul, totuși aș dorì sĕ nu-'l mai fiu vĕḑut“. — Aceste le vorbia Ana, și pe când voia sĕ-'și șteargă lacrimile de pe față, îi căḑù din mâni o oală cu lapte și se sparse. Susana sta după masă și plângea. Chiar și Elena cea bĕtrână — cea cu cinciḑeci de ani în spate, — sta timidă și se tăiase cu cuțitul la un deget“.

„Nu 'ți-am spus mamă, că asa o sĕ fie!“ — ḑise Veronica rîḑênd din plin.

„Fă ordine nevastă!“ — insistà domnul Bontescu; „căci la din contră pe noi ne va cerceta mai curênd oaspele mort prin aceea, că nu vom avè ce prânḑl“.

„Până acolo nu o sĕ ajungă treaba!“ — ḑise Veronica și alergà în bucătărie.

„Eată urmările credinții deșerte, ale superstițiunii, aceste sûnt roadele înțelepciunii poporului. Toți oameni nebuni dela unul până la altul. Acestea sûnt roadele popilor, dascălilor și vrăjitoarelor, care aduc poporul la nesciință, voesc a-'l face neascultător și revoltant. Dar' apoi ciudații de poeți, ce au dînșii cu versificarea smeilor, feți frumoși, baba iadului și câte alte nebunii, dar' și precupeții de librari, unde voesc sĕ o ducă cu lățirea de atari cărți, prin care voesc a convertì Turcii și alți păgâni, canonisează la sfinți și comit alte prostii. Nu jertfesc un crucer rĕu măcar pentru îmbunătățirea școalelor, ci cheltuesc milioane preste milioane pentru ostași și pentru comoditatea domnilor, înfrică pe oamenii adevĕrului și recompensează pe mincinoși și ipocriți. Eată unde am ajuns, superstiție sus și superstiție jos. Primul Mărțișor, Sân-Toaderii — vreme urîtă și eată nebunii se tîrăesc în toate unghiurile și fac la cruci; gândesc că oaspele mort aduce ploaia, oh nebunii!“

„Bărbate, nu fi așa iute, mai molcuț, căci nu merită atâta atențiune“; — ḑise d-na Bontescu rîḑênd cu blândețe.

„Nu merită? Ce, chiar tu ești superstițioasă? Nu protegia superstiția, nebunia! În cas că voiu murì, voiu depune un legat de douĕḑeci de mii lei numai spre salarisarea unui dascăl, care sĕ propună minte sănĕtoasă. Cine poate suferì atari fantasii copilăresci, precum: strigoi, diavoli și fantome, precum e oaspele mort, — acela poate sĕ se convingă, că lumea este o casă de nebuni, unde jumĕtate din omenime muncesce din greu, ear' ceealaltă jumĕtate poartă pusci și tunuri spre a ține în frêu pe cei ascultători“.

„Dar' bărbate, unde o duci cu mintea?“

„Blăstĕmată sĕ fie superstiția! Vĕd bine că o doriți, înainte numai tot așa, că atunci se bucură Neamțul; căci cu cât sûntem noi mai proști, cu atât ne despoaie dînșii mai bine. Și va merge curênd treaba bine până nu vine un Vlad-Țepeș spre a ține școală cu nesocotiții“.

Domnul Bontescu, cum îi era firea, urmà o vreme bună cu vorbele sale și se preumbla cu pași mari prin odaie. Prin ușa din fund întrà încet comptabilul.

„Este totuși adevĕrat, domnule Bontescu!“

„Ce-'i adevĕrat?“

„Dînsul e în oraș la noi și se află „La cruce““.

„Cine se află la acel hotel?“

„D'apoi — oaspele mort“.

„Nebunii! Oare și d-ta, om înțelept, credi în atari lucruri băbesci?“

„Dar' domnule, ochii mei nu sûnt băbesci! Am mers din curiositate la hotelul „La Cruce“ și eram însoțit de dl notar. Cerurăm fiecare câte un pocal de vin, ear' numai așa sub pretext. Și dînsul era acì“.

„Oare!“

„Eu îl cunoscui îndată și se părea că ospĕtarul earăși îl cunoscea, că eșind străinul pe ușe afară, ospĕtarul se întoarse spre dl notar, începù a-'și boldina ochii, a umfla buzele și a ridica din sprânceană, ca-și-când ar voì sĕ ḑică, că acesta n'aduce nici un bine“.

„Palavre!“

„Perceptorul de dare încă 'l-a vĕḑut eșind pe poartă afară și dînsul îndată a alergat la poliție. Așa ne spunea dînsul când ne-a vĕḑut că eșim din ospĕtărie“.

„Perceptorul e un nebun superstițios, ar trebuì sĕ se rușineze de slăbiciunea sa“.

„Foarte bine, însĕ crede-mĕ domnule, dacă nu-'i acesta oaspele mort în faptă apoi e fratele seu geamĕn. O față palidă, dela cap până în tălpi e înhăinat în negru, are o statură de trei până la patru coți de înaltă și poartă la grumazi un lănțișor de aur, ear' degetele îi strălucesc de inele. Mai posede și o caleasă minunată și servitor“.

Domnul Bontescu privì lung timp și gânditor pe comptabil, rîse în fine și ḑise: „Necuratul își rîde de noi, cum se întêmplă aceasta chiar în ḑilele Sân-Toaderilor?“

se prea scoboară în Peninsula-Balcanică, fără a lua cont de grelele împregiurări, la care poate să ajungă. Noi însě, ca credincioşi şi cei mai dinastici fii ai monarchiei noastre, vom fi gata pentru ori-ce jertfe ni-s'ar cere atât în timpuri de pace, cât şi în timpuri de rĕsboiu. Vom apĕra totdeauna cu bărbăţie şi resoluţie vulturul cu două capete; vom fi totdeauna sentinele nebiruite ale steagului negru-galbin.

Ne temem însě, ca nu cumva alianţa austro-germană, ce se trimbiţă cu atâta dragoste din partea politicilor nostri, sě nu fie o alianţă de cucerire şi slăbire a imperiului nostru.

Prusia a devenit un inimic declarat al monarchiei noastre încă dela anul 1701, când în 18 Ianuarie al acelui an s'a ridicat la rangul de regat sub Frideric III., ear' ca rege Frideric I.

În decursul timpurilor până la anul 1866 Prusia, unde numai a putut, a tot pus câte o pedecă monarchiei noastre şi totdeauna cu succes.

Şi dacă marginea ideală spre Ost a imperiului german este Marea-Neagră — trebue sě treacă multă apă pe Dunăre până la realisarea acestui ideal. Paşii însě de sigur se fac şi se vor face. Până atunci monarchia noastră priveaască spre ţerile germane mărginaşe cu imperiul german.

Poate că de acolo, poate-că din alt loc se va da semnul pentru apropierea de ideal.

Se poate, ca chiar o încurcătură în Peninsula-Balcanică sě aducă foloase aparente monarchiei noastre, în realitate are însě sě câştige Germania. În politică totdeauna cu o mână se ia, ear' cu alta se dă.

Căci Germanii, care conduc destinele Românilor, Grecilor şi Bulgarilor nu pot niměnui servì decât imperiului german.

Menirea lor este a spriginì şi a propaga idealul german. Ear' popoarele, pe care le conduc, inconscii de ele, lucră pentru realisarea acestui ideal. Şi ne este teamă, ca nu cumva sě vină timpul, când monarchia noastră la indemnul Germaniei sě vină în conflict cu unul sau chiar cu toate aceste state.

Care pot fi resultatele, ni le putem închipuì!? Va învinge idealul german!

Monarchia noastră în mod direct şi indirect este — după părerea noastră — ameninţată chiar în existenţa sa de viţă germană, de idealul german.

I. M.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiiu, 17 Iunie st. v.

Şedinţa plenară a delegaţiunii ungare dela 27 l. c. a fost scena unei manifestaţiuni politice, care a luat un caracter aproape demonstrativ. Toţi factorii politici ai Ungariei, guvernul, representat prin ministrul-preşedinte Tisza, maioritatea parlamentară prin referentul Kálnoky, oposiţia prin conducătorul ei Albert Apponyi, s'au împreunat spre a da expresiune unanimităţii opiniei publice din Ungaria întru apreţiarea alianţei germane şi a manifestărilor guvernului german. Articolul ziarului „Pester Lloyd“ a făcut de lipsă această manifestaţiune şi se ziice, că cu toate că purcede din iniţiativa politicilor maghiari, ea a primit aprobarea prealabilă a ministrului de externe Kálnoky şi a corespuns şi intenţiilor locurilor competente. Manifestaţiunea s'a petrecut chiar în decursul desbaterii asupra creditului extraordinar de 47 milioane.

Întocmai ca şi în delegaţiunea ungară, s'a acordat şi în delegaţiunea austriacă cu unanimitate creditul extraordinar de 47 milioane. Guvernul comun a ajuns deci la ceea-ce a aspirat: un vot unanim, prin care 'i-se pun la dispositiune mijloacele spre completarea pregătirilor pentru casul unui rĕsboiu, şi prin aceasta s'a dat totodată şi expresiune solemnă aprobării politicei sale externe. Delegaţiunile au luat hotărîrile acestea impuse fiind de greutatea situaţiei internaţionale şi guvernul se află acum în posesiunea mijloacelor, care îl pun în stare de a scutì într'o măsură şi mai mare siguranţa monarchiei.

Mesagiul de tron, cu care împĕratul Wilhelm al II-lea a deschis dieta prusiană, e pretutindenea bine întimpinat. Chiar şi „Pester Lloyd“ s'a folosit de acest prilegiu, spre a repara ce a stricat în contul Maghiarilor din incidentul proclamaţiunii împĕratului german cătră poporul seu.

„Politische Korrespondenz“ primesce din Berlin împărtăşirea, că diversele sciri despre o iminentă întâlnire a împĕratului Wilhelm II. cu Ţarul sûnt numai nisce simple combinaţiuni, care însě, în faţa relaţiunilor de prietenie între cei doi monarchi, accentuate atât de mult şi în mesagiul de tron al „Reichstag“-ului, nu sûnt lipsite de oare-care probabilitate.

Relativ la căsătoria principelui Alexandru de Battenberg cu principesa Victoria, „Românul“ din Bucuresci primesce următoarea informaţiune, pe care o reproducem cu toată reserva:

„Primim următoarea scire din Berlin: Căsătoria principesei Victoria, sora împĕratului Germaniei, cu principele Alexandru de Battenberg este deja hotărîtă. Principele de Bismarck, cu toate pedecile şi consideraţiunile de ordine politică, care s'ar fi putut opune la această căsătorie, şi cu toate nemulţumirile, la care ea ar da nascere la curtea din Petersburg, n'a mai hesitat acum nu numai de a se declara pe faţă în favorul ei, ci şi chiar de a o spriginì cu autoritatea sa prelûngă împĕratul.“

Din Sofia se depeşează, că maioeul Popoff a primit satisfacţie deplină. Deocamdată principele va confirma sentenţa şi apoi va graţia pe Popoff, dar' la cea mai apropiată festivitate naţională îi va da din nou rangul militar şi îi va acorda o distincţiune înaltă.

Se scie, că dl de Nelidoff, ambasadorul Rusiei, a cerut cu insistenţă mai acum câteva sĕptĕmâni dela Sultanul în numele al împĕratului Alexandru, ca Poarta sě se grăbească sau a plătì despăgubirile de rĕsboiu ce datorează Rusiei, sau a ceda acesteia provincia Erzerum.

Sultanul a rĕspuns, că nu depinde numai dela el, căci este o comisiune financiară europeană pentru plata datoriilor Turciei, şi apoi tesaurul se află în lipsă de bani. Nu crede deci, că aceste despăgubiri se pot plătì decât tocmai preste trei ani.

Acum se scrie din Constantinopol, că Sultanul ar mai fi rĕspuns, că dacă Rusia crede, că trebue sě stărue mai mult în propunerea sa şi sě silească pe Poartă a primì, atunci el declară mai dinainte, că va recunoasce îndată pe principele de Coburg ca principe bine ales al Bulgariei. Ambasadorul Rusiei a rĕmas fără nici un rĕspuns la aceasta declaraţiune a Sultanului, pe cât de categorică, pe atât şi de ameninţătoare.

Comassarea din Feldioara.

„Gazetei Transilvaniei“ 'i-se scrie din Feldioara:

Precum sciţi, 14 locuitori din Feldioara au cerut sě se facă comassarea şi în aceasta comună. Toţi ceilalţi proprietari privaţi din toate comunele, care au proprietatea pe teritorul Feldioarei, au fost în contra comassării.

În 27 Iunie n. a. c. 'şi-a început comisiunea judecătorească lucrările sale pentru efectuirea comassării. Încă mai nainte s'au adunat mulţi ţerani din toate comunele interesate şi era mare ferberea între ei, căci toţi erau nemulţumiţi cu măsura luată.

Comisia, înainte de ameaḑi a lucrat în cancelaria fŏsolgăbirĕului, ear' după aceea membrii ei s'au dus sě prânḑească la otel. Dintre petenţi numai unul s'a presentat la comisie, spre a-'şi susţinè cererea de comassare, un Sas, care a prânḑit împreună cu membrii comisiei. Poporul vĕḑându-l, s'a turburat în aşa mare măsură, încât spre a-'l păzì de insultare la întoarcere, a fost încungiurat de o escortă de 2 gendarmi şi 6 husari. Împreună cu el şi cu ceilalţi membri ai comisiei se afla şi magistrul postal. Mulţimea ce le urma îşi manifestă prin strigăte nemulţumirea. În urma aceasta se ḑice, că postarul a amenințat cu o armă ce o avea la sine. Mulţimea, compusă mai ales din ţerani saşi, români şi unguri, (din Crizbav şi Nou) a început atunci a arunca cu petri în cel cu pricina.

Asvîrlindu-se mereu petri din mulţime, miliţienii au făcut întrebuinţare de armă. Gendarmii au dat foc şi pe dată a căḑut mort un ţeran sas, ear' un ţeran ungur a fost rănit la picior. Mai mulţi ţerani au fost răniţi prin tăietură de sabie. A eşit apoi la faţa locului escadronul de husari garnisonaţi acolo şi se restabilì liniştea.

În urma acestui regretabil incident comisia judecătorească 'şi-a sistat lucrările.

CRONICĂ.

Moştenitorul de Tron. Archiducele Rudolf, 'şi-a terminat călĕtoria sa prin Bosnia şi Herţegovina. În Grab, cu ocasiunea unui dejun, s'a despărţit în mod amical de fruntaşii ţerilor ocupate şi printr'un discurs a accentuat, că călĕtoria sa a avut şi „înalte succese politice“, pe care are sě le mulţumească generalului comandant militar al ţerilor, baronului Appel.

*

Numiri. Ministrul reg. ung. de justiţie a numit pe practicantul de advocat Dr. Marc Paulovits de notar la trib. reg. din Timişoara. Pe practicantul de drept Iosif Szentmiklosy de subnotar la trib. reg. din Alba-Iulia. Pe scriitorul dela judecătoria reg. din Reghinul-săsesc Cristof Urmánczi de conducĕtor adjunct al cărţilor funduare dela jud. reg. din Hususĕu, ear' pe fostul conducĕtor în Hususĕu Irimie Deak 'l-a numit în aceeaşi calitate la jud. reg. din Covasna. Pe Ioan Kiss de scriitor la jud. reg. din Cristurul-sĕcuesc; pe Gavriil Beder de scriitor la jud. reg. din Ciacova. Pe scriitorul de judecătorie Andreiu Faur de scriitor la trib. reg. în Sighetul-Maramurĕşului.

*

Transferare. Scriitorul dela jud. reg. din Cohalm Stefan Borosnyay a fost transferat în aceeaşi calitate la jud. reg. din Elisabetopol.

*

Maghiarisări de nume. „*Budapesti Közlöny*“ publică următoarele schimbări de nume: Iuliu Ausländer în „*Adorján*“; Rosa Weiszmayer în „*Turi*“; Mihail Braun în „*Barna*“.

*

O ordonanţă a ministrului de honvedi amână pe Septemvrie convocarea reservi̇ştilor pentru exerciarea cu noua puşcă cu repetiţiune, care s'a fost plănuit pentru mai multe regimente în timpul dela 28 Iunie până la 12 Iulie. Măsura aceasta s'a luat din considerare la lucrul câmpului, care este chiar acum în curgere.

*

Necrolog. Ni se trimite următorul anunţ: Simeon Triff, notar cercual, ca soţ; Maria, Emil, Aurelia, Lucreţia şi Victor, ca fii; Iustin şi Ioachim Cacovan, ca fraţi; Vasilie şi Stefan Cacovan, Vasilie şi Simeon Bologa, ca unchesi; Anastasia Triff, ca soacră; Ana, Maria, Sofia, Ioan Triff, cancelist reg. jud. cu soţia sa Maria, născ. Man, ca cumnaţi; George, Zenovia, Tit Triff, ca nepoţi; Ioan, Grigore şi Pelagia Triff măr. Pop, ca veri; în numele lor precum şi al altor consângeni şi afini cu inima frântă de durere aduc la cunoscinţă, că mult iubita lor soţie, mamă, noră, cumnată şi nepoată Maria Trift născută Cacovan, după un morb mai îndelungat 'şi-a dat sufletul seu blând în mânile Creatorului în 22 Iunie st. n. a. c. la 9 oare seara, în al 30-lea an al etăţii şi al 9-lea al fericitei căsătorii. Rĕmăşiţele pământesci se vor binecuvênta după ritul gr.-cat. în 24 Iuniu 1888 la 3 oare p. m. şi se vor depune spre eternul repaus în cimiterul din Borgo-Tiha.

*

O dramă oribilă. O dramă oribilă s'a petrecut alaltăieri în Dobriţin. Fiul a ucis pe tatăl seu. Andreiu Móricz, membru al consiliului comunal, un proprietar de frunte, a trăit despărţit de nevasta şi copiii sei. Era vorba de o moştenire de 100.000 fl. şi de o datorie de 49.000 fl. Nevasta stăruia ca datoria sě nu se plătească din moştenire, neavênd moştenitorii nici un obligament faţă cu datoriile testatorului. Bărbatul era de altă părere. De aici ceartă în familie, care a ţinut un an şi jumĕtate. Fiul Iosif Móricz, sergent la honvedi, a fost adese-ori persecutat de părintele seu; ca sě se rĕsbune a lucrat timp de aproape un an la un plan drăcesc; mereu se gândia, cum ar putè sě-'l omoare pe tatăl seu. La urmă s'a deprins cu desĕvîrşire cu idea de a se rĕsbuna în contra tatălui seu. Cu data de 12 Aprilie a. c. a adresat o scrisoare redacţiunii ziarului „Egyetértés“, în care descrie suferinţele sale şi ale mamei sale, brutalitatea tatălui seu şi cum în urmă 'i-s'a înrădĕcinat idea de a-'l omorî pe tatăl seu. Această scrisoare a fost expedată numai acum, după comiterea crimei. Alaltăieri dimineaţa pe la oarele 4½ fiul s'a dus în casa tatălui seu, care era sculat deja. Fără sě-'i ḑică o vorbă a tras în dînsul de două-ori cu puşca şi 'l-a omorît. Negenat, patricidul se duce la casarmă şi presentându-se la comandă a declarat, că a omorît pe tatăl seu. Imediat a fost deţinut. Ancheta s'a început şi patricidul se poartă cu o rĕceală uimitoare; pare-că vrea sě-'ţi ḑică: aşa trebuia sě fie!

*

Universitatea din Viena 'şi-a ales pe rectorul seu în persoana profesorului Edmund Suess. Acum s'a întêmplat primul cas, că universitatea are un rector magnificus protestant.

*

În Germania se aşteaptă mulţime de distincţiuni din partea noului împĕrat. Puttkammer va fi numit membru al casei de sus. Marele duce de Baden are sě fie numit de mareşal-campestru.

*

Regini plângĕtoare. Se scrie din Londra: Când regina Victoria a Angliei a primit dela fiica sa telegrama aceasta scurtă: „Fritz a murit şi eu sûnt desperată“, a căḑut leşinată pe un scaun şi a trebuit sě se cheme în grabă doctorii. Venindu-'şi puţin în fire, a ḑis suspinând: Astăḑi îmi pare rĕu pentru întâia oară, că am purtat mereu haine cernite. Astfel nu pot sě-'mi arĕt prin nimic durerea pentru moartea lui Fritz. Regele Humbert al Italiei a întrat cu telegrama în mână în camera reginei Margareta şi a ḑis cu o voce înăbuşită: „Amicul nostru este mântuit! Margareta a sărit de pe scaun; a împreunat mânile exclamând: „O! sĕrmana Victoria. O! sĕrmanele fete! Ea s'a pus numai decât la masă şi a scris împĕrătesei o scrisoare lungă, plină de vorbele cele mai dolioase. Regina Cristina a Spaniei a trimis împĕrătesei Victoria o telegramă lungă. La primirea scirii întristătoare dînsa a isbucnit în suspine exclamând: „Dumneḑeu este fără milă! Amêndoi oamenii, care cu câţiva ani înainte stătură la masa mea, tineri, sănětoşi şi veseli, Alfons şi Frideric nu mai sûnt!“

*

Domnul Bape, funcţionar la archiva ministerului de externe din Francia, care a umblat acum e anul şi pe la noi şi îl cunoascem personal, se află de present în Belgrad spre a face studii de archivă. Mai nainte a petrecut în Cetinje şi dela Belgrad are de gând sě intreprindă şi o călĕtorie în Macedonia. În cercurile diplomatice din Sĕrbia se presupune, că călĕtoria d-lui Bape, care este omul de încredere al lui Goblet, are şi scopuri politice.

*

Inundaţiuni în Mexico. O depeşă din Mexico, publicată la New-York, ḑice, că inundările, în urma unor ploi torenţiale, au pricinuit o desordine teribilă în mai multe oraşe, ai căror locuitori fură surprinşi în timpul nopţii. Casele surpându-se repede, locuitorii adormiţi fură ucişi sau înecaţi. 700 de persoane ar fi perit şi 2000 de case ar fi distruse. O depeşă din El-Pazo ḑice, că 1500 persoane au perit în întregul district, care e inundat şi că 1000 de cadavre s'au regăsit.

*

Un oraş nou. O nouă dovadă despre iuţeala cu care rĕsar şi cresc oraşele americane ne dă oraşul Garibaldi lûngă Buenos Ayres, care preste câteva sĕptĕmâni trebue sě fie gata pentru 4000 de emigranţi italieni, care aşteaptă sě se mute acolo. Oraşul se va compune din 800 de case, între care o primărie colosală, un oficiu poştal, telegrafic şi telefonic, un palat de justiţie şi o bibliotecă. Noul oraş are deja o canalisaţiune perfectă; hoteluri, cafenele, tranvai, bulevarduri, chioscuri de musică, un teatru, o biserică mare a sfintei Rosa (numele mamei lui Garibaldi) şi o statuă a lui Garibaldi înaltă de 8 metri. În ḑiua sfinţirii oraşului va aparè acolo primul numĕr dintr'un jurnal democratic „Il. Garibaldino“.

*

Sinucis pentru un câne. Cânele, a ḑis Darwin, este singurul animal, care iubesce pe om mai mult ca pe sine însuşi. Iubirea aceasta este împărtăşită şi de unii proprietari de câni. Dovadă faptul acesta: Dl Baud, zugrav de case, în vîrstă de 60 de ani, locuitor în Mulhouse, avea un câne, la care ţinea foarte mult. Din nefericire animalul era nebunatic şi ii plăcea sě sburde pe strade. Intr'o ḑi a fost prins de oamenii primăriei şi aruncat la cutie. Dl Baud, după-ce 'şi-a căutat cânele vre-o câteva ḑile, a declarat la vecini, că nu mai poate trăì fără dînsul. Vecinii au rîs, dar' a doua ḑi au găsit pe bĕtrân spânzurat în casa lui. Comisarul de poliţie n'a putut sě facă altceva decât sě constate moartea acestei victime neaşteptate a ordonanţei primăriei.

Caracterul lui Schopenhauer.

(Urmare şi fine.)

Dar' totuşi nu se poate depărta dela Schopenhauer invinuirea, că polemia lui adesea nu se găsesce tocmai la locul seu şi întrerupe une-ori în mod inoportun şirul cugetărilor, derangiând mersul liniştit al expunerii scientifice.

Chiar mult criticatul articol „Despre filosofia de universitate“ (în Parerga, primul vol.) face în realitate onoare lui Schopenhauer. Un timp ca acela, în care producţiuni de felul celor citate din Hegel, erau luate drept profundă filosofie, merita această lecţiune. Schopenhauer a făcut însě eroarea, — pe care nici sub alte raporturi n'a evitat-o — de a nu se ferì de generalisări nejustificate. Condamnări aruncate în contra unor întregi clase de oameni sûnt totdeauna nedrepte. Se poate observa de altmintrelea, că „profesorii de filosofie“, care nu se simţiau atinşi de atacurile lui Schopenhauer, nici nu se prea supĕrau de ele. Dar' eată încă o imputare justă: Acelaşi om, care — şi cu câtă dreptate! — declara: „Atmosfera libertăţii este indispensabilă adevĕrului“, lăuda (ce e dreptul numai în scrisori) guvernele, când acestea destituiau pe docenţii academici din causa doctrinelor lor panteiste sau materialiste. Dacă Schopenhauer socotia panteismul şi materialismul ca doctrine periculoase, nu se aflau oare alţii, care considerau ca cel puţin tot atât de periculoase ateismul şi pssimismul lui? Sûnt oare guvernele profeţii impecabili ai veritătii şi gardienii sciinţei? Nu însemnează aceasta earăşi a ridica spânzurătoarea înaintea ade-

---

„Şi chiar pe când eşiam dela biserică“; adause comptabilul. „Tocmai când creştinii alergau prin vênt şi ploaie, cătră casă“.

„Cum se numesce străinul acela?“ întrebà dl Bontescu.

„N'am putut afla aceasta, dar' în fine ce impoartă aceasta, căci dînsul îşi dă numiri după voe. Odată e dl Gropescu, apoi contele Galibeti ş. a. Una îmi vine suspect, cum de descălecà dînsul chiar — „La cruce“. Se poate că numirea acestei ospĕtării îi mai convenia“.

Domnul Bontescu tăcù o vreme şi stătù serios şi gânditor, trecù cu mâna dreaptă în pĕrul capului şi ḑise: „Ascultă, frate! nu este alta decât oarbă întêmplare, un joc al întêmplării; nu mai gândì la oaspele mort. Palavre şi minciuni muieresci! Este însě totuşi o întêmplare în felul seu, un cas ciudat! Tocmai în ḑiua de primul Mărţişor, când încep ḑilele Sân-Toaderilor, apoi prin vremea cea mai urîtă; înalt, negru, inele pe degete, caleasă . . . nu 'ţi-aş crede nici un cuvêntel, comptabile, dar' te consider de om înţelept, însě nu te afla ofensat, ai auḑit — povestea oaspelui mort, — ai vĕḑut un străin, care avea vestminte negre şi eată fantasia complicează şi îţi pune înainte un lucru vrăjitoresc“.

Astfel şi rĕmase treaba, căci dl Bontescu nu voia sě aibă alte gânduri.

(Va urma.)

O excursiune geodetică.

Sgomot, alergări, trânteli de uşi şi de ferestri, — cu un cuvênt, aşa gălăgie nu s'a mai pomenit în coridoarele, salele şi laboratoriile dela „*Hochschule für Bodenkultur*“ din Viena. Servitorii se trudiau cu pachetarea unor obiecte, care după natura lor erau tratate foarte delicat: erau instrumentele noastre geodetice. Studenţii, parte mare îmbrăcaţi în tiroliene cu gulere verḑi, pe care luciau aurîile frunze de stejar, insigniile forestierului, păreau astăḑi mai veseli, mai vii, ba chiar întrecuţi şi petulanţi; prelegerile profesorilor erau mai rĕu cercetate decât alte-ori, — căci protegiaţii Cererei şi ai Dianei steteau prin ambite, aflând mai multă plăcere în poveşti şi glume decât în „integralele“ şi „diferenţialele“ matematice, de care şi aşa le bîjbăia capul. Apoi vedeai pe cei mai tineri mergênd la colegii mai bĕtrâni cu câte 5, 6 şi poate şi mai multe semestre, vorbind puţine cuvinte cu ei şi apoi: „Adio! Rĕmas bun!“ — „Adio! petrecere bună!“ şi din feţele lor se vedea, că cei-ce rĕmâneau nu compătimiau pe cei-ce îşi luau rĕmas bun. Căci şi ei au avut odată bucuria aceasta, când adecă au intreprins în semestrul al doilea prima excursiune geodetică, şi sciau ce vor sě ḑică acele două sĕptĕmâni de plăceri şi de patimi.

Excursiune geodetică? Ce e aceea? — Ei, iubite cetitorule, vino cu mine afară la câmp şi la pădure, şi vei afla de ce e vorba!

Era imediat înaintea Rosaliilor catolice, când plecarăm dela „gara de Vest“ din Viena vre-o 60 băieţi, mai tineri şi mai bĕtrâni, împreună cu doi profesori şi un asistent, la mĕsurări practice la Pressbaum, un sat cam de trei miluri dela Viena, unde academia de agricultură îşi are domeniul seu. Acolo în fiecare an se expedează cursul prim al ascultătorilor dela „Hochschule“, cum vreau sě o numesc pe scurt, spre a practisa geometria.

A fi patruspreḑece ḑile afară la ţeară, la toţi ne convenia, căci în decurs de opt luni tot în turnul Babilonului de Viena aşa ni s'a fost urît, cum 'i-se poate urî unui Englez de Londra.

Drumul dela Viena la Pressbaum e foarte frumos: ori încătro privesci, cunosci că eşti aproape de Viena. Câmpi cultivaţi, grădini şi ville care de care mai drăgălaşe, unele de frumseţă deosebită. Schönbrunn, castelul împĕrătesc, cu maiestoasele sale parcuri şi cu „glorietta“, care încununä dealul şi de unde se vede toată Viena, în stânga Hütteldorf, un sat mult cercetat de Vienezi pentru berea cea bună — de ambe părţile drumului, — şi aşa mergem cam o oară tot prelûngă sate drăgălaşe până ajungem la ţinta dorită: Pressbaum.

Descălecăm, se înţelege de sine, la magnetul tuturor studenţilor fără deosebire, la cârcîma cea mare, unde cârcîmarul ne întimpină cu complimente foarte mari şi cu porţiuni de mâncare foarte mici, — pare-că se vorbise cu cei din Viena. Profesorul mai bĕtrân, cu barbă lungă căruntă, după-ce ne-am aşeḑat cu toţii la mese, ne bineve ntează cu cuvinte frumoase şi, după un „Prosit!“ puternic, doresce sě ne ţină o instrucţiune şi prelegere despre lucrul ce avem sě-'l urmăm. Dar' ce prelegere! Nici că a fost început bine a vorbì, când auḑiai deja din toate părţile păharele ciocnind şi „Prosit“-uri!

În sfîrşit, după-ce ne stêmpĕrăm puţintel setea, îl ascultăm noi cam cu o ureche. Programul expus era următorul: în sĕptĕmâna primă lucrări cu teodolitul, în a doua cu planşeta. Apoi furăm împărţiţi în 7 secţiuni, din care fiecare compunea un corp şi lucra de tot independentă de celelalte. Până noaptea târḑiu mai petrecurăm laolaltă în cârcîmă, ca credincioşi fii ai lui Bach şi Gambrin; apoi ne despărţirăm şi fiecare luà calea spre chilia sa, închiriată deja cu sĕptĕmâni înainte.

Cocoşul deja cântase de ultima dată, când ne pomenirăm şi grăbirăm cât mai curênd spre cuartirul general al filistrilor nostri; la cârcîmă. Aici se împărţirä iute instrumentele şi adio! Cine n'a purtat încă stativul teodolitului, al ochianului celui mare, cu care se mĕsură unghiurile sau laţii de nivelat sau lanţurile de mĕsurat pe dealuri câte toate, şi pe cine nu 'l-a bătut vre-o sfântă de ploaie în vîrful dealului la mĕsurări, cum ni s'a întêmplat nouĕ, acela nu poate fi geometru bun.

Ne apucarăm dar' de lucru.

(Va urma.)

vĕrului? Schopenhauer singur ḑicea odată lui Frauenstädt: „Dacă aș fi fost sărac, dacă ar fi trebuit sĕ trăesc din filosofie și sĕ-'mi adaptez sciința după prescripțiunile guvernului, 'mi-aș fi tras un glonț în cap“. Sentimentul lui de dreptate, de altmintrelea foarte delicat, nu era de desvoltat în acest punct.

Că Schopenhauer era câte odată grosolan și unde nu trebuia, aceasta nu se poate nega. Purtarea lui, bună-oară față cu dr. Frauenstädt, care a făcut atât de mult pentru dînsul, purtare, care a dat ocasiune unei ruptori între ei, este foarte puțin glorioasă, Acesta luase apĕrarea materialismului teoretic în contra acusării aduse de Schopenhauer, fără nici o argumentare justificătoare, cum-că această doctrină ar face imposibilă ori-ce morală. Atunci Schopenhauer îi scrise: „. . . Trebue sĕ-'ți fie rușine a te vedè lăudat de așa canalie. . . . D-ta treci astăḑi de cel dintâiu școlar al meu, de evangelistul meu de căpetenie, — si-'ți vei atrage odată glorie din aceasta; dar' nu te balanța între erorile unora și altora!“

„Numai de-ar merge drept pe calea impusă, Astfel fi stîng de tot făclia vieții.“

Frumoasă n'a fost purtarea lui Schopenhauer nici către surorile lui, pe care de altmintrelea le pune într'o lumină foarte favorabilă scrisorile lor citate de Gwinner.

Nici pe ele nu le cruța de neîncrederea sa, astfel că au trăit înstrăinați unii de alții ḑece ani.

Această dispositiune a naturii lui luase chiar un caracter bolnăvicios. Ea stă în armonie cu pornirea ipocondrică a imaginațiunii lui, despre care Frauenstädt ḑice: „Viua lui fantasie îi arĕta prelûngă relele reale altele numai închipuite. Ori de câte ori îi aducea curierul o scrisoare, se spăria; aceasta singur 'mi-a mărturisit-o“. În Cogitata el declară: „Dacă nu e nimic ce sĕ mĕ neliniștească, mĕ neliniștesce chiar aceasta, deoare-ce par'că simt, că tot trebue sĕ fie ceva ce nu 'mi-se arată însĕ. *Misera conditio nostra*“. Grinner ne spune: „Dela tată-seu moștenise acea neliniște atât de blăstĕmată de dînsul și atât de combătută în tot timpul vieții din întreaga încordare a forțelor voinții lui. Ea se apropia de manie. Câte odată îl apuca cu așa furie în cele mai neînsemnate împregiurări, încât el vedea înaintea lui cu viile colori ale realității nenorocirii numai imaginate, ba chiar abia imaginabile“.

Dar' e nedreaptă imputarea, că Schopenhauer ar fi fost de o natură rece, fără iubire și fără compătimire. Vechiul lui amic von Quandt vorbesce de „sufletul lui însetat de iubire adesea înduioșat și foarte emoționat“; Lindner vorbesce de „atașarea și amicia lui viuă și durabilă pentru persoane, care 'i-au fost scumpe dintr'un cuvênt sau altul“, și același amic lăuda „fermecătoarea lui amabilitate“, pe care a arĕtat-o „ori-cărei ființe ce se apropia de dînsul sub un raport oare-care“.

Că Schopenhauer poseda o adûncă simpatíe pentru soartea omului, aceasta o probează toate scrierile lui. Și apoi unui om lipsit de compătimire nu 'i-ar trece nici odată prin gând sĕ pună, ca Schopenhauer, tocmai compătimirea ca singur motiv de valoare morală, și nu va ḑice nici odată, ca dînsul, că: „precum faclele și focurile de artificiu pălesc și dispar în fața soarelui, tot așa spiritul, ba chiar geniul se întunecă dinaintea unei inimi bune“. Dacă voesce cineva sĕ ḑică însĕ numai atât, că iubirea și compătimirea lui Schopenhauer nu se apropiau, în gradul lor de desvoltare, de facultățile lui intelectuale, atunci fără îndoeală ar avè foarte mare dreptate.

'I-s'a imputat și lipsa de curagiu, pentru-că n'a luat parte la rĕsboiul din 1813. Dar' el era tocmai de părere, că mai multe servicii poate sĕ aducă el omenirii cu capul decât cu mâna, — că un om înzestrat cu forțe intelectuale mai superioare „își achită datoria către omenire de o sută de ori mai bine prin aceea, că produce ce nimeni altul nu poate produce și lasă după el lucruri ce folosesc, ba chiar fac onoare totalității“. In ce privesce însĕ curagiul moral puțini se pot compara cu Schopenhauer.

Alții au vorbit despre o contraḑicere între viața și doctrina filosofului. Apoi nu mai încape îndoeală, că doctrina lui particulară s'a desvoltat toată din natura lui proprie, s'a abstras din dînsa și stă prin urmare în o legătură foarte strînsă cu viața lui. Ceea-ce se visează în realitate prin această imputare este împregiurarea, că el n'a practicat axcetismul, pe care îl înfățișa ca cea mal sublimă formă de viață. În Dresda și Italia n'ar fi dus tocmai „o viață de sfânt“. Apoi același lucru se poate ḑice de Goëthe și de alți oameni mari, cărora nimeni nu le refusă însĕ stima sa; Schopenhauer nu s'a făcut vinovat de ceva mai grozav. Ar fi fost mai frumos, negreșit, dacă ar fi fost cu totul curat în această privință; dar' a-'l condamna la moarte pentru-că n'a posedat acea foarte rară vîrtute, n'ar fi un semn de dreaptă judecată. Cine însĕ se revoltă pentru faptul, că Schopenhauer, apologistul axcetismului, nu s'a lăsat sĕ moară de foame nici nu s'a aruncat în brațele miseriei, ci mânca bine și-'și vedea de sănĕtate, acela dă ca greșală tocmai un punct, în care practica era mai bună decât teoria. Sĕ mulțumim sorții, că Schopenhauer n'a devenit un axcet, că n'a răbdat foame, ci 'și-a păstrat prețioasa viață până la 70 de ani și ne-a dăruit opere ce nici un axcet n'ar fi putut face și a căror influență morală este de sigur binefăcĕtoare. Dar' în realitate Schopenhauer tot a practicat un rațional axcetism: el 'și-a devotat viața întreagă în serviciul desinteresat al adevĕrului și „perspectiva funcțiunilor, a banilor, a favorurilor, a aprobării lumii“, nu 'l-au putut îndupleca sĕ se abată nici cât un fir de pĕr dela ceea-ce el considera ca adevĕr și drept.

Dar' destul! E penibil a căuta nod în papură unuia din cei mai mari binefăcĕtori ai omenirii. Cine cunoasce în adevĕr pe filosoful nostru, va fi de părerea lui Frauenstädt, când acesta numesce pe Schopenhauer „un caracter, care cu toate slăbiciunile lui impune respect“ și-'l prenumĕră printre oamenii mari.

„Rom. Lib.“

VARIETĂȚI.

(Nutrimêntul săracilor.) Este un fapt netăgăduit, dar' foarte trist, că în poporațiunea săracă a Vienei calitatea alimentațiunii retrogradă treptat. Aceasta constată recenta dare de seamă a consumului de carne de cal. În primul trimestru al anului curent s'au tăiat 1.770 cai în comparațiunea cu 1692 ce se tăiase în primul trimestru al anului precedent. Va sĕ ḑică, că numĕrul celora, căror nu le dă mâna a cumpĕra carne de vacă, a crescut cu 78 într'un an, căci numai nevoea poate împinge pe cel obicinuit cu carne de vacă a mânca carne de cal. Sûnt multe familii, care nu'și pot procura în toate ḑilele carne de cal, ci numai odată sau de două-ori pe sĕptĕmână; el trebue sĕ se nutrească cu alimente, care potolesc foamea fără sĕ producă corpului puterea necesară. La aceasta soarte sûnt supusi tocmai acei oameni, care muncesc mai greu și prin urmare ar trebui sĕ se nutrească mai bine. În consideraținnea acestor împregiurări se înțelege, că indivizi rĕu nutriți recurg la beuturi spirtoase și că vinul și berea au cedat locul alcoolului și în fine acelor rachiuri, care sûnt vătĕmătoare sănĕtății. Cine voesce a cunoasce miseria proletariatului vienez, n'are decât a visita suburbiile Brigittenau, Favoriten, Erberg și altele, acolo va întâlni la ori-ce pas persoane rĕu nutrite, bărbați îmbĕtrâniți înaintea timpului, copii bolnăvicioși, femei și fete palide, înfățișind resultatul alimentațiunii proaste, consumațiunii cărnei de cal și a rachiului otrăvitor. Nu numai proletariatul, ci și mica burgesiă sărăcesce treptat din an în an. Familiile meseriașilor și micilor funcționari sûnt silite prin crescênda scumpete a reduce cantitatea și calitatea alimentelor; astfel mii de oameni sufer, își compromit sănĕtatea, fiind siliți a consuma carne de cal în loc de carne de vacă și nici aceasta în cătime necesară.

(Inimă americană). Acum un an o femeie tinĕră, ce trecea drept vĕduvă, închirià un apartament la un hotel ținut de dl Ion Phelan; în strada Est din New-York.

Frumoasa femeie pretindea că este din societatea cea mai aleasă a Brooklinului, însĕ pentru a mai uita din durerea ce 'i-o pricinuise moartea preaiubitului ei soț, se hotărîse sĕ se facă actriță și venise la New-York ca sĕ se pregătească.

Noua chiriașă era așa de drăgălașă, avea nisce purtări așa de distinse, încât hotelierul se hotărî sĕ iee asupră-'și sarcina de a o mângâia; îi făcù curte și după o lună o luà de nevastă.

Luna de miere a fost foarte scurtă. D-na Phelan era cheltuitoare și lipsia mai multe ḑile dearêndul sub pretext, că s'a dus sĕ vadă ce mai fac rudele ei din Brooklin.

Dl Phelan a întrat în bănueli; el a învinovățit pe femeia lui de necredință, însĕ care nu 'i-a fost uimirea și durerea, când dînsa 'i-a declarat verde, că în adevĕr se ducea de trăia cu un alt bărbat. A doua ḑi frumoasa Ella dispărù.

La câteva luni în urmă hotelierul asista la o representație dela teatrul Madison Square în New-York, când vĕḑù pe femeia sa însoțită de un necunoscut.

D. Phelan se legà de acel necunoscut, întrebându-'l rĕstit, că de unde și cum are femeia aceea.

Necunoscutul s'a indignat așa rĕu de o asemenea întrebare, încât scosese revolverul sĕ împusce pe obraznic. Spectatorii 'i-au luat arma din mână și astfel amêndoi oamenii s'au pus sĕ se explice.

— D-le, d-ta ești cu nevasta mea, ḑise Phelan, scoțêndu-'și ceasornicul. Eată, privesce aici pe coperta ceasornicului meu portretul ei săpat în miniatură precum și data căsătoriei noastre.

— Cum se poate! femeia d-tale, d-le? dar' ea este și a mea.

— Atunci ne-a tras pe sfoară pe amêndoi.

Necunoscutul, care nu era altul decât bogatul negustor Turner din Brooklin, a făcut un compliment soției sale, care sub pretext de a-'și vedè rudele își luase timp sĕ contracteze altă căsătorie. Dînsul a lăsat-o în teatru și s'a dus. A doua ḑi a intentat proces de divorț dimpreună cu Phelan. La cercetări s'a constatat, că Ella mai avea și un al treilea bărbat în Filadelfia, care o aștepta de 6 luni sĕ se întoarcă din Anglia, unde se dusese sĕ-și vadă rudele.

Procesul promite a fi scandalos.

Frumoasa bigamă, având averea ei deosebită și sume mari la dispositie, s'a ascuns nu se scie unde.

Bibliografie.

A apărut o *cartă specială* a liniilor telegrafo-postale și căilor ferate ale României, litografată în 13 colori. Se află în depositul tipografiei „Unirea“ (J. Koppel) din Piața N.

Flori de Liliac, de Dumitru Teleor. Un frumos volum, conținênd douĕspredece novele și schițe de pe natură.

Poesii, de Nicolae Nicoleanu, ediția a doua, cu portretul autorului.

În depositul tio-litografie Eduard Wiegand se mai află câteva exemplare din următoarele scrieri:

În fața vieții, de Duiliu Zamfirescu.

Sultanica, de Barbu Stefănescu dela Vrancea.

Scene și portrete, de D. Teleor.

Economia rurală, de S. P. Radeanu.

„Amicul Familiei“. Ese de două ori pe lună în Gherla. Anul XII. Nr. 13. Cuprinde: Un Don Juan, novelă de Iosif Popescu. — Durerea mea, poesie, de George Simu. — Județul, roman istoric de Teochar Alexi. — Adevĕrul, poesie de V. B. Muntenescu — Epigrama mea, de Traian H. Pop. — Mâncă-aur, istorie tradusă de Lucreția Frentiu. — Elba! Napoleon! — Pălăria ceasornicarului, comedie de Emile Girardin. — Ce este libertatea, poesie de George Simu. — Diverse. — Ilustrațiune: Dușmanii.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 18 Iulie st. n. a. c. imobilele minorenei Emma Sauerwald de către tribunalul reg. din Biserica-albă.

— 17 Septemvrie st. n. a. c. imobilele lui Pavel Eremits de către tribunalul regesc din Chichinda-mare.

— 30 Iulie st. n. a. c. imobilele vĕduvei Ilca Németh de către tribunalul regesc din Panciova.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de ḑile:

— la rĕmasul după: Stefan Biró din Radnot; Pavel Osváth din Tornalya și Maria Ivanics născ. Barta la tribunalul regesc din Rimaszombat;

— la rĕmasul după Iuliana Nagy din T.-Tomaj la tribunalul reg. din Zalaegerszeg;

— la rĕmasul după Alexandru Márki la trib. reg. din Oradea-mare.

Concurs în provincie:

— Contra firmei Fischer și Roth în Solnoc. — Cnc. cms. Carol Ströbl, m. crt. Mihail Brünauer. — T. de ins. 30 Iulie st. n.; pr. de licu. 16 August st. n. a. c. la tribunalul reg. din Solnoc.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Șĕrcaia cu salar de 500 fl. și 100 fl. bani de cuartir. — A se adresa până în 28 Iulie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de notar public reg. în Torna. — A se adresa în treiḑeci de ḑile la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria reg. din Sighetul-Marmației cu salar de 500 fl. și 100 fl. bani de cuartir. — A se adresa în patru sĕptĕmâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Löcse cu salar de 800 fl. și 150 fl. bani de cuartir. — A se adresa în două sĕptĕmâni la autoritățile competente.

— Un post de subjude reg. la judecătoria cerc. din Cașovia cu salar de 1000 fl. și 200 fl. bani de cuartir. — A se adresa în două sĕptĕmâni la autoritățile competente.

— Un post de subjude reg. la judecătoria cerc. din Aiud cu salar de 1000 fl. și 200 fl. bani de cuartir. — A se adresa în trei sĕptĕmâni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiiu, 29 Iunie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.9)		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vêntului
Observată	Diferența din prediuă			
722.5	—2.2	+16.4	+27.7 +15.1	SV

Din țeară, 25 Iunie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vêntul	
			direcția	tăria
Sătmar	762.8	+15.0	NO	2
Oradea-mare. . . .	—	—	—	—
Cluj	761.7	+13.4	V	2
Orșova	761.8	+18.1	S	1
Timișoara.	763.3	+21 0	N	3
Arad	762.1	+17.9	V	2
Panciova	761.8	+22.4	V	2

Sosiți în Sibiiu.

La 29 Iunie n.

Hotel „Neurihrer“. Lunacsek su soția sa, din Ludoșul-mare. Rosa Maderspach cu fii sei, din Iszkrony. Gavrilă Zegk din Diod. Baronesa Gohlhausen din Cluj. Ignatie Geld, comerciant din Timișoara. L. Berger, comerciant din Budapesta. H. Lehrman, comerciant din Berlin.

Hotel „Împĕratul Romanilor“. I. Reiss. comerciant din Viena. Petru Paul și Arpad Kiss din Brașov. Doamna Török din Murĕș-Oșorheiu. I. Todescu, protopop din Bucium. Victor Bariții din Abrud

Hotel „Meltzer“. Frink din Murĕș-Oșorheiu. Nicolaide, advocat din Bucuresci. Cavaler Ambroos, locotenent din Krems.

Hotel „Habermann“. Vasilie Moldovan din Borzás.

Economic.

Un tarif excepțional. Direcțiunea căilor ferate ung. aduce la cunoscința celor interesați, că dela 1 Iulie st. n. întră în valoare un tarif nou excepțional, pentru trimiteri private de sare dela Dej, Eperies, Cucerdea și Sighetul-Maramurĕșului. Prin acest tarif nou se scoate cu totul din puterea-'i legală vechiul tarif din 1 Iulie 1887. Cei-ce doresc a cunoasce acest tarif nou, 'și-'l pot procura cu 20 cr. dela secțiunea de tarife a căilor ferate reg. ung. de stat din Budapesta.

Venitele căilor noastre ferate de stat. După datele publicate în „V. K.“, comunicațiunea pe căile ferate în Ungaria a fost mai extinsă în cele cinci luni ale anului curgĕtor, decât în același timp corĕspunḑĕtor din anul trecut. Dela 1 Ianuarie până la 31 Maiu a. c. au incurs la cassele căilor ferate 27,747.042 fl., așadară cu 1,423,336 fl. mai mult decât în lunile Ianuarie—Maiu 1887. În special: căile ferate ung. reg. de stat au avut venit de 479,656 fl., computat în mediu ar venì pe chilometru + 44 fl. Calea ferată Cașovia—Șopron a avut 50.638 fl., de chilometru + 139 fl. Linia Budapesta—Pécs 190.433, de chilometru + 661 fl. Calea ferată de Sud 101.942, de chilometru + 145 fl.

Starea sĕmĕnăturilor. Din raportul oficial dela 19—25 Iunie aflăm:

Grâul în decursul sĕptĕmânii trecute s'a desvoltat bine, fiind timpul favorabil. Furtuna din ḑilele trecute a așternut holdele la pământ în multe părți ale țerii, stricăciuni mari însĕ n'au fost.

Sĕcara a început a fi sĕcerată prin Sudul Ungariei; recolta e mediocră. Mai slabe lanuri de sĕcară se arată între Tisa și Murĕș, apoi pe malul stâng al Dunării.

Orḑul în Ardeal stă mai bine ca ori unde; pe unele locuri în Ungaria e secerat. Recolta e bunișoară. Între Dunăre și Tisa secerisul are sĕ fie de tot slab.

Ovĕsul s'a îmbunătățit mult în sĕptĕmâna trecută și cu toate-că în cele mai multe regiuni ale țerii ovĕsul e copleșit de buruieni, secerișul are sĕ fie bun.

Cucuruzul s'a recules în urma ploilor; pe ici pe colo se aud plângeri, că vermii pustiesc rădĕcinile sĕmĕnăturii. Recolta va fi îndestulitoare.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Rudolf Herbst, băcan în Viena. George Schön, comerciant în Brünn. Carol Schwarz, comerciant neîmprotocolat în Alsó-Lendva. Adolf Kohn, în Zenta. Maximilian Freund în Brünn. Iacob Mayer, croitor în Viena. Ida Oppenhaim, comerciantă în Timișoara. Marc Fischer, comerciant în Cubinul-de-jos. Carol Cichini, firmă comercială în Alba-regală. C. P. Stavropulo în Triest· Kovácsnai și Keresztesi, firmă comercială în Brașov.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuite în 12 și 14 Iunie st. v. 1888.

Embericos lui Carnavali, grâu 8200 hect., 11.40 lei. Embericos lui Carnavali, grâu 1700 hect., 11.75 lei. Embericos lui Carnavali, grâu 2300 hect., 9.10 lei. Embericos lui Sechiari, grâu 1200 hect., 9.50 lei. Vamvuri lui Sechiari, grâu 800 hect., 8.15 lei. Vamvuri lui Pauli, grâu 1900 hect., 9.40 lei. Marghiloman lui Feitler, grâu 1000 hect., 9.20 lei. Curvisiano lui Pauli, grâu 2500 hect., 9.60 lei. Cusoff lui G. Mendl, grâu 1700 hect., 9.85 lei. Cusoff lui G. Mendl, grâu 2300 hect., 9.65 lei. Cațica lui G. Mendl, grâu 4200 hect., 9.20 lei. Politis lui Pauli, grâu 3200 hect., 8.90 lei. Grozovich lui Milla, grâu 2800 hect., 7.47½ lei. M. Cohen lui Feitler, grâu 3700 hect., 9.05 lei. Bach lui Feitler, porumb 14,000 hect., 7.17½ lei. Vamvuri lui Manari, porumb 4800 hect., 7.20 lei. Carandinos lui Manari, porumb 2700 hect., 7.15 lei. V. Sassu lui Manari, porumb 1000 hect., 7.25 lei. Petcu lui Cohen, porumb 1800 hect., 7.30 lei. Violatos lui Chrisoveloni, orz 850 hect., 5.— lei. Tuchner lui Chrisoveloni, orz 600 hect., 5.10 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Timișoara, 27 Iunie. Prețurile cerealelor computate după maja metrică. Grâu fl. 6.20—6.25. Sĕcară fl. 4.90 5.—. Orz fl. 5.—.5.10. Ovĕs mercantil fl. 4.60—4.70. Ovĕs vênturat fl. 4.90—5.—. Meiu fl. 5.90.6 —. Spirt, comun per 10,000 litre fl. 30.—30.50. Spirt rafinat per 10,000 litre fl. 32.—32.50

Târgul de rîmători în Steinbruch. In 27 Iunie n. s'a notat: ungaresci bĕtrâni grei 48.— cr. până 49.— cr. ungaresci grei, tineri 50.— cr. până 50.½ cr., de mijloc 49.— cr. până 50.— cr., ușori 48.— cr. până 49.— cr., marfă țĕrănească, grea 48.— cr. până 49.— cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ușoară 47.½ cr. până 48.— cr., românesci de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sĕrbesci grei 49.½ cr. până 50.½ cr., transito de mijloc 48.½ cr. până 48.½ cr., transito ușori 47.— cr. până 48.½ cr., îngrășați cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpĕniți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 27 Iunie 1888.

Sĕminte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilog. dela	până
Grâu						
Bănățenesc, nou	74	—	—	75	—	—
Grâu dela Tisa	74	—	—	75	—	—
Grâu de Pesta	74	—	—	75	—	—
Grâu de Alba-regală	74	—	—	75	—	—
Grâu de Bácska	74	—	—	75	—	—
Unguresc de Nord	74	—	—	75	—	—

Sĕminte, vechi ori noue	Soiul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Sĕcară				
Orz	Nutreț	70—72	5.25	5.35
„	de vinars	60—62	5.35	5.75
„	de bere	62—64	—	—
Ovĕs	—	64—66	—	—
Cucuruz (porumb)	bănăț.	39—41	5.05	5.40
„	de alt soiu	75	6.30	6.35
„	„	73	6.20	6.25
Hrișcă	„	—	5.80	6.30

Termin marfă finală			Bani per 100 chilogr.	Marfă per 100 chilogr.
	Grâu	de primă.	6.78	6.80
	„	de toam.	7.18	7.20
	Cucuruz	Maiu-Iun.	6.35	6.38
	„	Iul. Aug.	6.35	6.38
	Ovĕs	de primă.	—	—
		de toam.	5 38	5 40

Producte diverse	Soiu	Cursul dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	—.—	—.—
„	franceză	—	—
„	italiană	—	—
„	roșie	32.—	34.—
Oleu de rap.	roșu	—	—
Oleu de in		—	—
Uns. de porc	dela Pesta	62.50	63.—
„	dela țeară	—	—
Slănină	svêntată	59 —	60.—
„	afumată	62.—	62.50
Sĕu		30.—	31. —
Prune	din Bosnia, în buți	—	—
„	din Sĕrbia, în buți	—	—
Lictar	slavon, nou	16.—	16.50
„	bănățenesc	15.50	16.25
Nuci	din Ungaria	—	—
Gogoși	unguresci	—	—
„	sĕrbesci	—	—
Miere	brută	—	—
„	galbină străcurată	—.—	— —
Ceară	de Rosenau	117.	118.
Spirt	Spirt	28.50	29.—
„	Drojdiuțe de spirt	—.—	—.—

Prețul pe 100 chilograme.

Cursul pieții din Sibiiu.

din 29 Iunie st. n. 1888.

Hârtie-monetă română . .	Cump.	8.43	vênd.	8.48
Lire turcesci	„	11.20	„	11.25
Imperiali	„	10.20	„	10.25
Ruble rusesci	„	1.10	„	1.13

Bursa de Budapesta

din 27 Iunie st. n. 1888.

Rentă de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	101 75
„ „ hârtie „ 5%	88.60
Împrumutul căilor ferate ung.	151.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	96.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.50
Bonuri rurale ung.	105.—
„ „ „ cu cl. de sortare	104.50
„ „ „ bănățene-timișene	105.—
„ „ „ cu cl. de sortare	104.50
„ „ transilvane	104.50
„ „ croato-slavone	104.—
Depsăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	128.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Renta de hârtie austriacă	80.50
„ „ argint austriacă	81.50
„ „ aur austriacă	111.50
Losurile austr. din 1860	138.—
Acțiunile băncei austro-ungare	860.—
„ „ de credit ung.	296.—
„ „ „ „ austr.	302.90
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina“	102.—
Argintul	— —
Galbeni împĕrătesci	5.90
Napoleon-d'ori	9.94
Mărci 100 imp. germane	61.55
Londra 10 Livres sterlingi	124.65

Bursa de Viena

din 27 Iunie st. n. 1888.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	101.55
„ „ hârtie „ 5%	88.35
Împrumutul căilor ferate ung.	151.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	96.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.75
Bonuri rurale ung.	104.90
„ „ „ cu cl. de sortare	104.80
„ „ „ bănățene-timișene	104.75
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
„ „ transilvane	104.30
„ „ croato-slavone	104.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Împrumut cu premiu ung.	128.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Rentă de hârtie austriacă	80.35
„ „ argint austriacă	81.40
„ „ aur austriacă	111.75
Losuri austr. din 1860	138.50
Acțiunile băncii austro-ungare	866.—
„ „ de credit ung.	294.75
„ „ „ „ austr.	301.50
Argintul	—.—
Galbeni împĕrătesci	5.91
Napoleon-d'ori	9.95
Mărci 100 imp. germane	61.60
Londra 10 Livres sterlingi	125.65

Bursa de Bucuresci.

27 Iunie — 4 oare p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5%	92.—	—.—
Renta română amort. 5%	93.—	—.—
„ (Schuldverschreib.)	—.—	—.—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6%	—.—	—.—
Renta rom. (Rur. conv.)6%	90.½	—.—
Împrumutul Municipal 5%	78.—	—.—
Scrisuri func. rurale 7%	107 ¾	—.—
Scrisuri func. rurale 5%	92 ¾	—.—
Idem urbane 7%	106 —	—.—
„ 6%	99.—	—.—
„ 5%	89.—	—.—
Banca Nat. (500 lei vĕrs. într.)	—.—	—.—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vĕrs.)	—.—	—.—
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vĕrs.)	—.—	—.—
S. cred. mob. r. (250 lei vĕrs.)	—.—	—.—
Soc. r. de con. (250 lei vĕrs.)	—.—	— —
Oblig. Casei Pensiunilor	214.—	—.—
Agio	16 15	16.20
Schimb		
Londra 3 luni	— —	—.—
„ cek	— —	—.—
Paris 3 luni	—.—	—.—
„ cek	—.—	—.—
Berlin 3 luni	—.—	—.—
„ cek	— —	—.—
Viena	—.—	—.—
„	—.—	—.—
Agio	—.—	—.—

Redactor responsabil: **Adrian Cașoltanu.**

Institut tipografic în Sibiiu.

Biblioteca poporală a „TRIBUNEI“.

Nr. 1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar **30 cr.** sau **60 bani.**

Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdotă de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.

Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.

Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.

Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 13. **Blăstăm de mamă.** Legendă poporală din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar **60 cr.** sau **1 leu 20 bani.**

Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

Nr. 16. **Din bătrani.** Ghîciturl, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 20. **Un petitor îndărătnic.** Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.

Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.

Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

Nr. 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

Nr. 31. **Nusciu-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.“ Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Nr. 32. **Dina-Împărătească și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.

Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.

Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.

Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

DICȚIONAR

român-german și german-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și complectat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin poștă **20 cr. v. a.** de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1.	Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
2.	Inventare 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
3.	Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
4.	Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
5.	Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
6.	Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
7.	**Hagyatéki kimutatás** 1 conț (à 25 coale)	60 cr.
8.	Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale)	44 cr.
9.	Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale)	44 cr.
10.	Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
11.	**Testimoniu** pentru scoalele poporale una sută	80 cr.
12.	Testimonii de scoală 1 conț(à 25 coale)	40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul **40** cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

întroducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul **12** cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Mersul trenurilor

pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal

	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt
Viena	11.10	8.—		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02
Oradea mare	4.18	7.01	8.46	1.51
		7.11	9.18	2.11
Várad-Velencze			9.27	2.19
Fugyi-Vásárhely			9.44	2.32
Mező-Telegd		7.41	10.21	2.55
Rév		8.10	11.38	3.38
Bratca			12.16	4.01
Bucia			12.54	4.23
Ciucia		9.04	1.57	4.49
Huiedin		9.34	3.11	5.31
Stana			3.40	5.40
Aghiriș			4.15	6.12
Ghirbău			4.36	6.24
Nădășel			4.58	6.38
Cluj		10.34	5.26	6.56
	11.15			7.15
Apahida	11.34			7.41
Ghiriș	12.45			9.18
Cucerdea	1.30			10.—
Uioara	1.37			10.09
Vîntul de sus	1.45			10.19
Aiud	2.07			10.48
Teiuș	2.26			11.55
Crăciunel	3.11			12.34
Blaj	3.24			12.52
Micăsasa	3.54			1.34
Copșa mică	4.09			2.19
Mediaș	4.21			2.46
Elisabetopole	5.11			3.31
Sighișoara	5.45			3.59
Hașfaleu	6.12			4.32
Homorod	7.32			6.53
Ágostonfalva	8.17			7.21
Apatia	8.37			8.23
Feldioara	9.06			9.02
Brașov	9.45			9.52
	1.55	5.37		
Timiș	2.53	6.20		
Predeal	3.28	6.47		
Bucuresci	9.35	11.50		

Predeal—Budapesta

	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus
Bucuresci		4.40	7.30	
Predeal		9.12	1.14	
Timiș		9.36	1.45	
Brașov	——	10.12	2.32	
	4.10		7.10	
Feldioara	4.56		7.31	
Apatia	5.37		8.14	
Ágostonfalva	6.07		8.36	
Homorod	6.55		9.12	
Hașfaleu	8.36		10.24	
Sighișoara	9.13		10.46	
Elisabetopole	9.56		11.19	
Mediaș	10.37		11.47	
Copșa mică	10.59		12.02	
	11.16		12.09	
Micăsasa	11.37		12.25	
Blaj	12.16		12.53	
Crăciunel	12.33		1.05	
Teiuș	1.51		1.47	
Aiud	2.18		2.08	
Vîntul de sus	2.48		2.30	
Uioara	2.56		2.37	
Cucerdea	3.14		2.53	
Ghiriș	4.01		3.26	
Apahida	5.28		4.40	
Cluj	5.56		5.—	
	6.37	5.32		8.—
Nădășel	6.58			8.36
Ghirbău	7.14			9.02
Aghiriș	7.29	6.11		9.32
Stana	7.56			10.11
Huiedin	8.18	6.43		10.51
Ciucia	8.58	7.12		12.16
Bucia	9.15			12.50
Bratca	9.34			1.19
Rév	9.53	7.51		2.—
Mező-Telegd	10.25	8.17		3.04
Fugyi Vásárhely	10.47			3.36
Várad-Velencze	10.57			3.52
Oradea-mare	11.04	8.42		4.03
	11.19	8.47	10.50	4.47
P. Ladány	1.15	10.08	1.33	7.30
Szolnok	3.29	11.51	3.29	3.15
Budapesta	6.33	1.55	7.45	10.—
Viena	2.50	7.15	6.05	

Budapesta—Arad—Teiuș

	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane
Viena		11.10	2.—
Budapesta		8.20	9.05
Szolnok		11.20	12.41
Arad		4.10	5.45
	2.17	4.30	6.—
Glogovat	2.37	4.43	6.13
Gyorok	3.19	5.07	6.38
Pauliș	3.43	5.19	6.51
Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10
Conop		6.09	7.37
Bârzava		6.28	7.55
Soborșin		7.25	8.42
Zam		8.01	9.12
Gurasada		8.34	9.41
Ilia		8.55	9.58
Branicîca		9.19	10.17
Deva	1.47	9.51	10.42
Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07
Orăștia		11.09	11.37
Șibot		11.39	12.—
Vîntul de jos		12.12	12.29
Alba-Iulia	8.05	12.29	12.46
Teiuș	8.59	1.16	1.26

Teiuș—Arad—Budapesta

	Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt
Teiuș	11.24	3.—	1.42
Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32
Vîntul de jos	12.30	4.10	
Șibot	1.01	4.43	
Orăștia	1.32	5.13	
Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.—
Deva	2.52	6.35	11.21
Branicîca	3.23	7.02	
Ilia	3.55	7.28	
Gurasada	4.08	7.40	
Zam	4.44	8.11	
Soborșin	5.30	8.46	
Bârzava	6.27	9.33	
Conop	6.47	9.53	
Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50
Pauliș	7.43	10.42	6.13
Gyorok	7.59	10.58	6.38
Glogovat	8.28	11.35	7.19
Arad	8.42	11.39	7.38
	9.17	12.31	6.20
Szolnok	2.32	5.12	
Budapesta	6.—	8.20	
Viena	3.—	6.05	

Simeria (Piski)—Petroșeni

Simeria	6.47	2.42
Streiu	7.40	3.25
Hațeg	8.51	4.16
Pui	10.02	5.11
Crivadia	11.02	5.58
Banița	11.50	6.40
Petroșeni	12.30	7.12

Petroșeni—Simeria (Piski)

Petroșeni	9.36	4.26
Banița	10.17	5.12
Crivadia	10.58	5.55
Pui	11.42	6.41
Hațeg	12.28	7.26
Streiu	1.12	8.14
Simeria	1.51	8.50

Arad—Timișoară

Arad	6.05	5.48
Aradul nou	6.33	6.19
Németh-Ságh	6.58	6.44
Vinga	7.29	7.16
Orczifalva	7.55	7.47
Merczifalva	8.14	8.08
Timișoară	9.12	9.02

Timișoară—Arad

Timișoară	6.25	5.—
Merczifalva	7.19	6.02
Orczifalva	7.46	6.32
Vinga	8.15	7.02
Németh-Ságh	8.36	7.23
Aradul nou	9.11	8.01
Arad	9.27	8.17

Ghiriș—Turda

Ghiriș	9.26	4.19
Turda	9.47	4.40

Turda—Ghiriș

Turda	8.29	3.19
Ghiriș	8.50	3.40

Sighișoară—Odorheiu

Sighișoară	6.05
Odorheiu	9.45

Odorheiu—Sighișoară

Odorheiu	5.38
Sighișoară	9.16

Mureș-Ludoș—Bistrița

Mureș-Ludoș	4.40
Țagu-Budatelic	8.02
Bistrița	—

Bistrița—Mureș-Ludoș

Bistrița	—
Țagu-Budatelic	9.41
Mureș-Ludoș	1.11

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Copșa mică—Sibiiu

Copșa mică		2.29	4.35
Șeica mare		3.02	5.05
Loamneș		3.46	5.46
Ocna	8.27	4.18	6.17
Sibiiu	9.—	4.42	6.40

Sibiiu—Copșa mică

Sibiiu	3.43	8.50	10.—
Ocna	4.26	9.17	10.24
Loamneș		9.45	10.50
Șeica mare		10.20	11.20
Copșa mică		10.49	11.45

Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.

Cucerdea	3.05	10.20	3.25
Cheța	3.35	10.50	3.58
Ludoș	3.56	11.11	4.20
M.-Bogat	4.06	11.20	4.30
Cipeu-Iernut	4.43	11.57	5.11
Kerelő-Sz.-Pál	4.58	12.12	5.28
Nireșteu	5.21	12.36	5.53
Oșorheiu	5.40	12.55	6.13
	6.—	4.58	
Reghinul-săs.	7.56	7.—	

Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea

Reghinul-săs.		8.35	8.—
Oșorheiu		10.20	9.49
Nireșteu	6.56	12.15	10.20
Kerelő-Sz.-Pál	7.16	12.35	10.39
Cipeu-Iernut	7.40	12.58	11.02
M.-Bogat	8.03	1.19	11.23
Ludoș	8.37	1.49	11.53
Cheța	8.51	2.02	12.06
Cucerdea	9.08	2.18	12.22
	9.40	2.46	12.50

Simeria (Piski)—Uniedoară

Simeria (Piski)	2.18
Cerna	2.39
Uniedoara	3.08

Uniedoară—Simeria (Piski)

Uniedoara	9.30
Cerna	9.56
Simeria (Piski)	10.15

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula.**